

ג' מר חשוון ה'תשע"ט 12.10.18

מגזין מס' 497

ערב שבת פרשת נח

קשר-שבועי מאת הרב יאיר כלב

החיים כסגן א

לחמם את העולם

כל אדם הוא 'צמח עדין' הזקוק לקירבה וחום כנים, אמיתיים... ובמובן עיקרי זה כולנו אחים. העדות החותכת לכך מזדקרת דוקא מתוך המצבים בהם חש היחיד את עצמו ניצב אין אונים לבדו מול מציאות של עולם קר ומנוכר. תחושה זו, שלעתים קשה היא עד ללא נשוא, היא כאבו היותר פנימי של הזולת, בדיוק כפי שהיא הכאב היותר פנימי הפרטי שלי, בשווה ממש.

אלא שבעולם הזה, באמת, רק אדם חזק יכול להעניק חום! אדם חזק, על פי תורת החסידות, הוא מי שאינו מניח להרגשת המאויימות הטבעית מהחיים (הממלאת את התודעה בטענות למכביר כלפי כל "האשמים לדעתי"...), לשאוב אותו לחיי הישרדות והתגוננות מכווצי נפש. ובמילא באדם כזה נותרים כוחות מרובים, המתפנים בעבור טובתו האמיתית של הזולת... ובוה, כבדרך פלא, וכמעין המתגבר, מחזק הוא במו ידיו את היכולת (הגנוזה בכח בשלימותה בתוככי כל אדם באשר הוא) לייצר בעבור עצמו איכות חיים של 'אוויר טוב'. וכל זה בזכות מאבקו להמשיך בעולם הזה אנרגיה חיובית ע"י נתינת מקום לזולת... וזהו הכלל: מי שזקוק לחום צריך לתת מעצמו חום לאחרים!!! ואם כן, יהודי יקר - 'תביא חיוך'...

לוח שיסורים

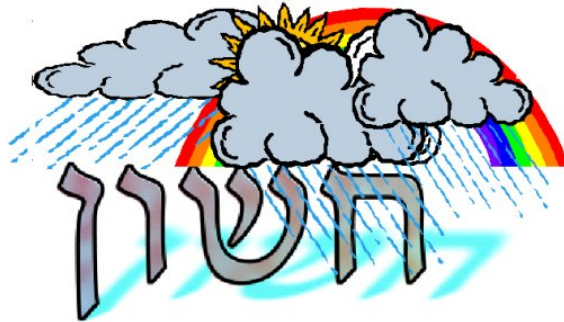
"לא רק קביעות בזמן אלא גם קביעות בנפש..." (אדמו"ר הזקן) - היינו שיש לקבוע עתים ללימוד התורה, ליצור 'דופק לימודי' קבוע, ביום ובשעה, עד אשר יגלה האדם כי, לאמיתו של דבר, התורה היא לחם חוקו ומזון הנפש...

בימים האלה מקיים הרב כלב שיעור שבועי קבוע מידי יום חמישי בשעה 21:30 במושב חמד שבמרכז הארץ. השיעור משודר בזמן אמת בשידור חי באינטרנט, באתרנו: www.tanyaor.com.

הכניסה לישוב חמד בכביש (מס' 412) המוביל מבית דגן לאור יהודה, בכניסה למושב נוסעים ישר עד הכיכר, בכיכר שמאלה לרח' הזית – לקראת סוף הרחוב, לפני הכיכר הבאה - הזית 83 מצד שמאל. חניה בשפע מאחורי בית הכנסת שבהמשך שביל הכניסה לחצר. התכנסות כיבוד ושתייה קלה מ-20:45. לפרטים נוספים: שי גרציק 052-4-446-144.

לחיות עם הזמן... (אדמו"ר הזקן) - היינו שבכל זמן וזמן מתרחשת פתיחת שער רוחני, דרכו יורדים לעולם הזה אור ושפע מיוחדים, אשר יש להכין כלים כדי לקלוט 'גשמי ברכה' אלה ולתרגמם למעשים עד אשר תואר, באופן ממשי, סביבתנו המיידית בגוון המסוים של נתינת הכח הטמונה באותו זמן.

בהגיע חודש חשוון, כאשר מתחילים ימי המעשה של כל השנה - מעשה דייקא (דוקא), שהוא הכח היותר תחתון במדרגה, והרי כל מה שלמטה יותר, הולך ופוחת ענין ההתכללות והולך וגובר הפירוד - צריכים בני ישראל לקחת עמם את ההתאחדות וההתכללות של חודש תשרי ולהמשיכה על כל השנה כולה. ובפשטות - שלא יהיה פירוד אצל בני ישראל בין איש לרעהו, ועל דרך זה אצל כל אחד ואחד מבני ישראל גופא - שלא יהיה פירוד בין נפשו האלוקית לנפשו הבהמית, ועד שפועלים ענין האחדות גם בארץ (מדברי הרבי מליובאוויטש נשיא דורנו).

חודש חשוון הינו החודש השני בשנה למניין החודשים מתשרי, והשמיני למניין התורה מניסן. במקרא נקרא החודש בשם "החודש השמיני" או "ירח בול". מזלו של החודש הוא עקרב - "שבימים אלה צמא העולם לגשם כעקרב שהוא צמא למים". כיון שבחודש זה אין ימי שמחה ומועד ואף ארעו בו כמה צרות רעות ומרות לישראל, ניתוספה בשל כך תוספת לשמו - **מר חשוון**. טעם נוסף ועיקרי לשם זה, על שם מי הגשמים שהעולם מצפה וצמא להם בחודש זה.

"מר" משמעותו טיפת מים, ככתוב "הן גויים כמר מדלי" (ישעיהו מ').

בחודש חשוון, בתום שבע שנות עבודה, נשלימה בנייתו של בית המקדש הראשון על ידי שלמה המלך, ככתוב "ובשנה האחת עשרה בירח בול הוא החודש השמיני כלה הבית לכל דבריו ולכל משפטיו, ויבנהו שבע שנים...". עם בניית בית המקדש, רוכזה לראשונה עבודת ה' במקום אחד, ונוספה קדושה לקדושתה של ירושלים. עיר הקודש הפכה מאז למרכז הרוחני של ארץ ישראל שממנו יוצאת אורה לעולם כולו.

להלן הימים המיוחדים בחודש חשון, אודות חלקם נרחיב את הדיבור לכשיהיו סמוכים יותר:

ב' חשון – מיום זה והלאה אומרים 'תחנון' כרגיל.

ז' חשון – מבקשים על הגשמים – לקראת החורף הקרב אנו מזכירים בתפילת העמידה בקשה מאת ה' על הגשם. את הבקשה הראשונה לשנה גשומה, הנקראת אזכרת גשמים, התחלנו להזכיר כבר בחג שמחת תורה. אמנם כדי להקל שיבתם של עולי הרגל לביתם (אלו שעלו לירושלים בחג הסוכות ממקומות מרוחקים), נדחתה בקשת הגשמים בפועל ע"י חכמים לז' חשון, עד שאחרון עולי הרגל יגיע לביתו. בקשת הגשמים תיאמר בתפילות חודשי החורף עד חג הפסח (אזי נתחיל לבקש אודות ירידת הטל בחודשי הקיץ).

י"א חשון – יום פטירת רחל אמנו אשת יעקב שנפטרה בהיותם בדרכם לארץ ישראל ונקברה בבית לחם, ככתוב "ותמת רחל ותיקבר בדרך אפרתה, היא בית לחם...". בספר ירמיהו מסופר אודות תחינת רחל לה' המבקשת רחמים על בניה שעה שיעברו בסמוך לקברה, מובלים על ידי כובשי ארצם אל גלותם בבבל – "כה אמר ה', קול ברמה נשמע, נהי, בכי תמרורים, רחל מבכה על בניה, מאנה להינחם... מנעי קולך מבכי ועינייך מדמעה, כי יש שכר לפעולתך, נאום ה', ושבנו בנים לגבולם".

כ' חשון – יום הולדת אדמו"ר מוהרש"ב, רבי שלום דובער (השישי בשושלת אדמו"רי חב"ד), בשנת תרכ"א.

ויעקב הלך לדרכו

היציאה מתקופת החגים המרוממת בחזרה אל טרדות החיים שבעבודת היום יום של השנה החדשה, מצריכה גיוס כוחות נפש מחודשים. מסיבה זו הכרזנו במוצאי שמחת תורה וכן במוצאי שבת בראשית בבתי הכנסת: "ויעקב הלך לדרכו".

הרבי מליובאוויטש מדגיש בכמה וכמה משיחותיו ואגרותיו, אשר כל אחד ואחד מישראל (שבכל דור ודור, בהיותו מבני בניו של יעקב אבינו, הרי בדרכו היחודית) הוא שליחו וממשיך דרכו של ישראל סבא'. ואם כן, כראוי לכל 'שליח' הראוי לשמו, עלינו להמשיך ולהתמקד כמיטב יכולתנו בעשיית מה ש'מונח' לפנינו מבלי לדאוג יתר על המידה. כי מלבד זאת שהדאגה (כשהיא מוגזמת) מקלקלת את ה'צינורות', הנה באמת, הרי כבר נוכחנו-ראינו אין ספור פעמים עד כמה מוקפים אנו במתנות שמים, כמו בניסי ניסים, לאחר השתדלות כנה מצידנו, נעשים כמאליהם כל עניני השליחות של כל אחד ואחת מאתנו בהשגחה פרטית גלויה ומוחשית לכל אורך הדרך!

ובנימה אישית, בפעם הבאה שנתראה, אנא, העלה חיוך... אפילו אם לפי שעה אינך יכול כעת לחייך באמת, אלא רק בקבלת עול... כי החיוך הוא מאור פנים, קרן אור מחממת – עדות אנושית ל'שמש' (ה' – המביאה) מרפא בכנפיה'...

הסיפור השבועי

גורלות בסופה

לסדיגורה. העשיר נפרד לשלום מן האברך והמשיך במסעו.

כעבור זמן לא רב הבחין העשיר בצד הדרך בעגלה שוקעת בבוץ. סמוך לה עמד אדם לבוש מדי צבא, שניסה לשווא להצליף בסוסים ולדרבן אותם להיחלץ מהבוץ. אלא שמאמציו עלו בתוהו. העגלה היתה תקועה ולא זזה ממקומה. האיש היה אובד עצות.

באותו רגע הבזיקו במוחו של העשיר דברי האברך בשם המגיד מקוז'ניץ: "שלח לחמך על פני המים, אפילו לנכרי". בהחלטה מהירה בלם את הסוסים, ירד מן המרכבה והציע את עזרתו. הוא הורה לעגלונו לרתום את סוסיו החזקים לעגלת השר, ובמאמץ משותף הצליחו למשות את העגלה מן הבוץ.

הקצין לא ידע את נפשו מרוב שמחה. הוא הרעיף על היהודי שבחים רבים, וביקש לתגמל את מיטיבו על מעשה החסד שעשה עמו. אך היהודי סירב לקבל דבר. הקצין הוציא מכיסו כרטיס ביקור ומסרו לידי העשיר באומרו: "אם באחד הימים תזדקק לעזרה, אל תהסס לפנות אליי". העשיר טמן את הכרטיס בכיסו, והשניים המשיכו איש איש בדרכו.

השנים חלפו. תהפוכות פקדו את חייו של היהודי העשיר. עסקאות שביצע כשלו, והמיטו עליו מפולת כלכלית. בתוך זמן לא רב ירד מנכסיו ונעשה עני מרוד. יום אחד, בעודו מהרהר בעגמומיות במצבו הביש, נזכר בכרטיס הביקור המונח בכיסו. הוא החליט שהגיעה העת לפרוע את השטר. פנה אל לשכת הקצין, שבינתיים עלה במעמדו ונשא תפקיד ממשלתי בכיר, וביקש להיפגש עמו. לשמחתו, האיש לא שכח את מיטיבו. הוא הזמינו

החורף הכה במלוא העוצמה במרחבי גליציה. הטמפרטורות צנחו אל מתחת לאפס, וסערת רוחות השתוללה בחוצות. לא רבים העזו לצאת אל הדרכים המושלגות, מעשה שמשמעותו התגרות בגנרל חורף, אלא העדיפו להסתופף ליד האח הבוערת.

לא כן רבי חיים מאיר יחיאל שפירא, לימים ה'שרף' ממוגלניצה. הוא היה אש יוקדת של חסידות ויראת שמים, ובעיקר מקושר בכל נימי נפשו לרבי ישראל מרוז'ין. פניו היו מועדות אל רבו. כסף לנסיעה בעגלה לא היה לו, ולכן יצא לדרכו ברגל לעבר סדיגורה.

בדרכו עצר בעיירה אחת, וכשעמד לצאת ממנה עברה שם כרכרתו של עשיר מפורסם. היא הובלה על ידי כמה סוסים בריאים וחסונים, שידעו להתמודד היטב עם האקלים הקשה.

בהשגחה פרטית, גם פניו של היהודי העשיר היו מועדות לעיר סדיגורה. הוא הבחין בהלך המשרך את דרכו ברגליו, מדלג בין השלוליות ונלחם ברוח המכה בפניו. הוא בלם את הסוסים, והציע ליהודי להצטרף אליו. הוא הורה לעגלון לפנות מקום על דרגשו ולארח שם את האיש.

בחלוף הזמן הציץ העשיר מירכתי העגלה הנוחה, והבחין באורח רועד מקור, מצטנף על הספסל החשוף לרוח. לבו נכמר עליו והוא הזמינו פנימה, אל תוך הכרכרה. הוא שאל לשמו, ואז ביקשו לומר דבר תורה מסבו, המגיד מקוז'ניץ.

האברך הרהר רגע ואז אמר: "סבי היה נוהג לומר: 'שלח לחמך על פני המים – אפילו לנכרי'". חתם ולא הוסיף. הכרכרה נסעה עוד כברת דרך ארוכה, עד שהגיעה

הולך הרגל באותו יום מושלג. גם ה'שרף' הכיר את העשיר שהסיע אותו בעגלתו. הוא הביט בו בעיניו הטובות, ואמר לו:

"ודאי אתה זוכר כי הורית לעגלונך להושיבני לצידו, נתון לרוח פרצים ולקור המקפיא", סח לעשיר. האיש הנהג, והשפיל את מבטו. בתוך לבו הודה כי זה היה מעשה בלתי מתחשב. "דע", הוסיף ה'שרף', "כי באותם רגעים נגזר עליך בשמים כי תאבד את כל הונך ותיגזר לחיי עוני."

"אלא שלפתע הוטתה הכף בבת אחת לזכותך. זה היה כאשר חמלת עליי, הכנסת אותי לתוך עגלתך והגנת עליי מפני הקור. ברגע אחד הומתק דינך, וגזירת העוני נהפכה לזמנית בלבד. כעת מבין אתה מדוע השמעתי לפניך את תורת סבי 'שלח לחמך על פני המים - אפילו לנכרי?', סיים ה'שרף' את דבריו.

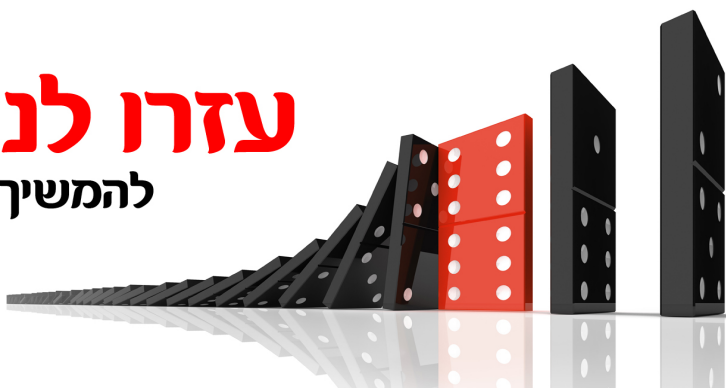
(על-פי 'עבודת ישראל')

(מתוך העלון השבועי **שיחת השבוע**)

למשרדו, ושם גולל לפניו היהודי את המשבר שפקד אותו. "אל דאגה", הרגיעו הקצין. "ביכולתי להשיג לך חוזה עבודה ממשלתי, וכך תוכל לשוב ולהתפרנס בכבוד". ואכן, לא חלף זמן רב וההצלחה חזרה להאיר לו פנים. היהודי נעשה קבלן ממשלתי וקטף עמלות נאות. במהרה התעשר כבעבר, והחל לפתח מחדש עסקים בכל האזור. יום אחד נקלע לוורשה, לרגל מסחרו. הוא נפגש עם סוחר יהודי, ובשיחת רעים שגלגלו השניים הפטיר הלה כי בדעתו לנסוע לשבת לשהות במחיצתו של הצדיק ממוגלניצה. "אצל ה'שרף'?", קרא העשיר בהתלהבות, "אני רוצה להצטרף אליך לנסיעה!".

לקראת שבת הגיעו השניים לבית המדרש. העשיר היה מלא כמיהה לפגוש את הצדיק, שהוביל לפני שנים בעגלתו, נסיעה שבה זכה להכוונה שמימית שהצילה את עתידו. ואכן, מיד כשהבחין ב'שרף', זיהה בו את האברך

עזרו לנו, להמשיך בעשייה!

טל' 052-5675770

פרוייקט העלאת ספר ה"תניא" לרשת היוטיוב כרוך בהוצאות גדולות, להפצת המעיינות ולמען זיכוי הרבים. **נרחיב! נרחיב! נרחיב! נרחיב! נרחיב! נרחיב! נרחיב! נרחיב! נרחיב! נרחיב!**

”זאת התורה אדם” (במדבר יט', ד)

כשם שבאדם ישנם גוף ונשמה, כך גם בתורת ישראל ישנם גוף התורה (פשט הכתוב-’נגלה’) ונשמת התורה (פנימיותה, סודותיה ורזיה-’נסתר’). במדור זה מובא פרוט נושאי הפרשה על פי ’נגלה’, ובמדור שלאחריו יובא ביאורה של נקודה או של מספר נקודות מן הפרשה על פי פנימיות התורה.

נקודות עיקריות בפרשת נח

תיבת נח

הקב”ה רואה ”כי השחית כל בשר את דרכו על הארץ” ומחליט להביא מבול אשר ישמיד את כל היצורים שעל פני האדמה. הוא מצוה את נח (דור עשירי למין האנושי), הצדיק והתמים היחיד בדורו, לבנות תיבה באמצעותה יינצלו, הוא ובני ביתו וכן נציגים מכל המינים שבעולם החי, מן השיטפון שעומד לשטוף את העולם.

התיבה, כך מצוה ה’, תבנה תאים תאים מעצי גופר, ותצופה בזפת למניעת חדירת מים מבית ומחוץ. אורכה שלוש מאות אמה, רוחבה חמישים אמה וגובהה שלוש אמה (אמה = כחצי מטר). מבנה התיבה הולך וצר כלפי מעלה ומסתתים בגג ששטחו אמה על אמה.

לתיבה תהיינה שלוש קומות, חלון אחד ופתח כניסה בצידה. הקומה העליונה למגורי אדם, האמצעית לבעלי החיים והתחתונה לאיסוף הפסולת.

ה’ מצוה את נח להכניס אל התיבה שבע מכל מין מהבהמות הטהורות, וכן די מזון שיספיק לשהות ממושכת בתיבה הסגורה.

נח והנלווים אליו נכנסים לתיבה

כדי לאפשר לאנשי הדור החוטא אולי יתעורר מי מהם בינתיים וישוב בתשובה, מתמשכת בניית התיבה לעיני הבריות על פני 120 שנה. אולם אנשי הדור כלל אינם שועים לאזהרותיו של נח ואף מלגלים על התעסקותו בבניית התיבה הגדולה.

שבעה ימים לפני המבול, שוב קורא האלוקים לנח ומצוה עליו להתארגן לכניסה לתיבה. בגיל 600, מלווה באשתו, בבניו ובכלותיו, מתייצב נח לצד התיבה שבנה ומקבל את פני כל בעלי החיים המגיעים מעצמם בדרך נס אל התיבה. מן הבהמה, החיה והעוף הטהורים מגיעים שבעה שבעה מכל מין – זכר ונקבה, ומבעלי החיים שאינם טהורים שניים מכל מין.

ביום שבעה עשר לחודש מרחשון, בשנת 1,656 לבריאת העולם, מתחיל המבול.

מי המבול

מבול ירידת הגשמים שנמשך ברציפות ארבעים יום, נושא את התיבה מעלה מעלה על פני המים ההולכים וגובהים. גם לאחר שפוסקים גשמי המבול, ממשיכים עדיין מי התהום לנבוע עד אשר מכסים הם חמש עשרה אמות מעל ההר הגבוה ביותר. במשך זמן זה נכחדים כל היצורים שעל פני האדמה, מלבד הדגים.

בתום מאה וחמישים ימי המבול והצפת מי התהום, מתחיל תהליך ירידת המים. אט אט יורדים הם עד אשר נחה התיבה על ראש הר אררט. בחלוף ארבעים יום נוספים פותח נח לראשונה את חלון התיבה ושולח בעדו את העורב החוצה, לבדוק האם ניתן כבר לצאת מן התיבה. אלא שהעורב חוזר מייד. שבעה ימים לאחר מכן שולח נח את היונה, אך גם היא חוזרת. הוא ממתין שבעה ימים נוספים ושולח את היונה בפעם השנייה. הפעם

נח מאריך ימים וחי עד גיל 950 שנה.

שלשלת צאצאי נח ובניו

כאן מפרטת התורה בקצרה את השתלשלות הדורות שיצאו מנח ובניו ומזכירה את העמים שנתהוו וקמו מהם.

מרידת דור הפלגה

במהלך כאלף השנים שלאחר המבול, אף שמתרבים בני המין האנושי, עדיין מרוכזים כולם בבקעת שנער ומדברים שפה אחת.

ברבות השנים מורדים בני האדם בקב"ה ומקימים מגדל אשר יגיע עד השמים. מבנה אדיר זה יהווה (לפי הבנתם) מקור עוצמה אנושי כתחליף לאלוקות. ה' מונע מהם את מימוש כוונתם, ומבלבל שפתם לשפות שונות על מנת לשבש ולהחליש אחדותם. כתוצאה מכך נפוצים בני האדם מתוך מחלוקות ומריבות לאזורי מחיה נפרדים ומרוחקים זה מזה.

על שם פילוגם ופיזורם נקראים הם 'דור הפלגה', והמקום בו נבללה שפתם נקרא 'בבל'.

עשר דורות מנח עד אברהם אבינו

לאחר סיפור מעשה דור הפלגה ועונשו, ממשיכה התורה ומפרטת את תולדות עשרת הדורות שיצאו מנח. למן שם בן נח ועד לידת אברהם אבינו (באותם ימים היה שמו עדיין אברם). אברם בן תרח נושא לאשה את שרי (הלא היא שרה אמנו... מדברי חז"ל במדרשים אנו למדים פרטים נוספים רבים אודות חיי אברהם: תחילתם תהיה וחיפוש עד שבא להכרה בא-ל אחד, והמשכם מאבק באלילות והפצת שם ה' בעולם).

בסוף הפרשה מסופר אודות יציאת תרח ומשפחתו (בתוכם בנו אברם ואשתו שרי וכן לוט נכדו) מאור כשדים אל ארץ כנען. בהיותם בדרך, מת תרח בחרן והוא בן 205.

מתמהמהת היא, ובשובה לעת ערב עם עלה זית בפיא אל התיבה, מבין נח כי אכן כלו המים. לאחר שבעה ימים נוספים, כאשר שולח הוא שוב את היונה, מוצאת היא הפעם מדרך לרגליה ואינה שבה עוד.

עתה מסיר נח את מכסה התיבה ורואה במו עיניו כי אכן יבשו פני האדמה.

היציאה מן התיבה

ה' מצוה את נח לצאת מן התיבה, הוא ומשפחתו וכל בעלי החיים שהסתופפו בה, על מנת שיתפזרו על פני כל הארץ ויקיימו את העולם מחדש.

בצאתו מן התיבה, בונה נח מזבח ומעלה עליו קרבנות לה' מבעלי החיים הטהורים. קרבנותיו מתקבלים לרצון לפני האלוקים.

עתה מודיעו ה' ומבטיחו אשר גם אם ישובו בני האדם לכסלם ויוסיפו להשחית דרכם, לא יביא עוד מבול וכליה על העולם. כסימן להבטחתו זו נותן האלוקים את אות הקשת בענן.

ה' מברך את בני נח בצאצאים, אשר יפרו וירבו גם הם על פני האדמה, ומתיר להם אכילת בשר בעלי החיים (אך אוסר את האכילה מבושרם בעודם חיים). כמו כן, באותה שעה, נאסרת הריגת אדם על כל בני נח.

נח מתגולל בשכרותו

נח מגדל ענבים ומגלה את טעמו המשובח של היין ושותה ממנו לשוכרה. בראות חם, בנו הרשע, את אביו מתגולל בשכרותו באהלו כשהוא ערום, ממחר הוא לספר זאת לאחיו. שם ויפת, הסולדים מגסותו של אחיהם, נוטלים בגד ונכנסים אל האוהל בהליכה לאחור על מנת לכסות את אביהם מבלי לראותו במעורמו.

כשמקיץ נח מיינו ומבין את אשר התרחש, מקלל הוא נמרצות את חם ומברך את שם ואת יפת.

לא לראות את הרע שבזולת

נקודות בעיבוד קל מתוך שיחה של הרבי מליובאוויטש

להתרכז בתיקון

אפשר לשאול, מניין לנו שהעובדה שהראו לאדם מן השמים את הרע שבזולת היא כדי לתקן משהו בעצמו, אולי הדבר נעשה כדי שיתקן את הרע שאצל הזולת? הלוא חלה עליו חובת "הוכח תוכיח את עמיתך", ואולי לשם כך הראו לו את הדבר?

התשובה היא, שאילו היתה המטרה רק לתקן את הזולת, לא היה האדם רואה את עצם הרע של הזולת; הוא היה רואה שיש עניין הדורש תיקון, וההדגשה היא על התיקון. העובדה שראה את הרע והוא מתרגש מעצם הרע – מוכיחה שהרע קיים במידה מסויימת גם בו-עצמו.

כלים לתורה

דבר זה מבקשת התורה ללמדנו בסיפור התנהגותם של בני נח. חם, שהרע היה קיים בו עצמו, נאמר בו "וירא... את ערוות אביו". מכיון שהרע היה טמון בנפשו הוא, ראה את הרע גם אצל אביו. לעומתו, שם ויפת, שהיו נקיים מהרע, ראו רק את הדבר הדורש תיקון, אבל את "ערוות אביהם לא ראו".

ההוראה מזה: יהודי צריך לראות רק את הטוב שאצל הזולת, ואם יש דבר הדורש תיקון, עליו לראות רק את הצד של התיקון, אבל לא לראות את הרע עצמו, וקל וחומר שלא לספר זאת לאחרים, כפי שעשה חם. כשהולכים בדרך זו, זוכים להיות כלים לתורה, עד שזוכים להשראת השכינה, שהיא "באוהלי שם", על ידי אחדות ישראל ואהבת ישראל.

"ויחל נח איש האדמה ויטע כרם. וישת מן היין וישכר" (בראשית ט, כ-כא).

לאחר המבול נטע נח כרם, שתה מן היין והשתכר – "ויתגל בתוך אהלו". מספרת התורה: "וירא חם, אבי כנען, את ערוות אביו, ויגד לשני אחיו בחוץ". שני האחים, שם ויפת, לקחו בגד, "וילכו אחורנית ויכסו את ערוות אביהם, ופניהם אחורנית, וערוות אביהם לא ראו". מעיון בפסוק אנו למדים, שהתורה רוצה ללמדנו דבר מה בהדגשה המיוחדת ש"ערוות אביהם לא ראו". הרי קודם לכן כבר נאמר פעמיים שהם הלכו "אחורנית", וממילא מובן שלא ראו את ערוות אביהם. אלא נראה שהתורה רוצה להדגיש דבר שלא היינו מבינים מעצם העובדה שהלכו "אחורנית".

הזולת כמראה

הדבר יובן על פי תורת הבעש"ט, שכאשר אדם רואה רע בזולתו, הרי זו הוכחה שיש בו עצמו משהו מאותו רע. שכן הזולת הוא בבחינת מראה, ו"מי שפניו נקיים, אינו רואה במראה שום דופי", וכשהוא רואה לכלוך במראה – הרי זו הוכחה שהלכלוך הזה נמצא בו עצמו.

הסיבה לכך היא, שכל דבר הוא בהשגחה פרטית. אם האדם עצמו היה נקי מאותו רע, לא היו מראים לו זאת אצל הזולת. משמים מראים לו את הרע שבזולת, כדי שיזדעזע מחומרתו של הרע, ואז יוכל לתקן זאת בתוך עצמו ובנפשו.

(מתוך הספר "שלחן שבת",

על פי 'לקוטי שיחות' כרך י')

גילוי החכמות - בשביל מה?

נקודות בעיבוד קל מתוך שיחה של הרבי מליובאוויטש

הייעוד "ונגלה כבוד ה' וראו כל בשר יחדיו כי פי ה' דיבר". מוסבר בתורת החסידות, שלעתיד לבוא יתקיים "וראו כל בשר" – הבשר הגשמי, העולם הגשמי עצמו, יחוש שכל מהותו וקיומו הוא הקב"ה. כלומר, לא רק הכוחות הרוחניים יוכלו להשיג את הכוח האלוקי, אלא גם הבשר הגשמי. העולם החומרי עצמו יהיה כלי לגילוי האלוקי.

ההכנה לכך היא ההתגלות של חכמות העולם. מטרתה העיקרית של התגלות זו היא לשרת את הקב"ה, ככל דבר בעולם ש"לא בראו אלא לכבודו" (אלא שכדי שתתאפשר בחירה חופשית ניתנה לאדם אפשרות להשתמש בכוחות אלה למטרות אחרות ואף הפכות ממטרתם האמיתית!). כאשר יהודי מנצל חכמות אלה לתורה ולעבודת ה', בכך מכינים את העולם לקראת ייעודו בזמן הגאולה, כאשר כל פרט בעולם הגשמי עצמו יהיה כלי להשראת אור ה'.

גילוי האחדות

על כן נתגלו החכמות האלה דוקא בזמן הזה, סמוך לביאת המשיח, כדי שתהיה לעם ישראל אפשרות לנצל גם חלקים אלה של הבריאה לתורה ולעבודת ה', ובכך להכשיר את העולם לקראת הגאולה.

דוקא ההתפתחות של חכמות העולם מקרבת אותנו להבנה האמיתית של האחדות האלוקית. פעם חשבו שכל אחד ואחד מכוחות הטבע הוא כוח נפרד בפני עצמו, ושהחומר מורכב מיסודות שונים. דוקא בימינו אנו יודעים, שבשורש הדברים נובע הכול מנקודה בסיסית אחת, שהיא למעשה ביטוי לאחדות האלוקית. אחדות זו תתגלה בקרוב ממש בגאולה האמיתית והשלימה.

"בשנת שש מאות שנה לחיי נח... נבקעו כל מעיינות

תהום רבה וארובות השמים נפתחו" (בראשית ז,יא)

על הפסוק "בשנת שש מאות שנה לחיי נח... נבקעו כל מעיינות תהום רבה וארובות השמים נפתחו", שנאמר בפרשתנו, נאמר בספר הזוהר (בתרגום חופשי): "במאה השישית לאלף השישי ייפתחו שערי החכמה למעלה ומעיינות החכמה למטה, והעולם יתתקן להיכנס אל האלף השביעי".

הזוהר מדבר אפוא על שני סוגים של התגלויות שיתרחשו בתקופת המאה השישית לאלף השישי: האחד הוא התגלות "שערי החכמה למעלה", שהכוונה היא לחכמת התורה, והשני הוא התגלות "מעיינות החכמה למטה", שהן חכמות הטבע והעולם.

הכנה למשיח

ואכן, בתקופה זו שעליה ניבא הזוהר (תקופה שהחלה במאה השישית של האלף השישי למנייננו), חלה התפתחות עצומה בגילוי החכמה בעולם. בחכמת התורה – נתגלתה ונתפשטה אז תורת החסידות, פנימיות התורה; בחכמות העולם – החלה באותה תקופה התפתחות מהירה ביותר של חכמות ומדעים.

אלא שעלינו להבין: הזוהר אומר, שבאמצעות התגלותן של חכמות אלה מתתקן העולם לקראת כניסתו אל האלף השביעי, אל ימות המשיח. אפשר להבין בפשטות, שגילוי פנימיות התורה הוא בבחינת הכנה לימות המשיח, שהרי אז תימלא הארץ "דעה את ה' כמים לים מכסים", וגילוי פנימיות התורה הוא הכנה לכך; אבל איזה קשר ואיזו שייכות יש בין התגלות חכמות העולם לימות המשיח?

שהבשר יראה

מהענינים העיקריים שיתחדשו בימות המשיח הוא

(מתוך הספר "שלחן שבת",

על פי לקוטי שיחות' כרך ט"ו)

חסידות על הפרשה נח

רבים' של עסקי הפרנסה ישטפו אותו.

(מתוך 'ליקוטי שיחות', כרך א')

צדיק בכל דרכיו "נח איש צדיק תמים היה בדורותיו"

צדיק - צדקתו בקיום רצון ה' יתברך היתה באופן
דתמים - בתמימות ובשלימות, במשך כל היום, לא רק
בשעה שלמד והתפלל אלא גם בשעה שאכל ושתה וכו'.

(משיחת הרבי מליובאוויטש נשיא דורנו)

כשמתמקדים בעיקר מתעלה גם הטפל "בוא אתה וכל ביתך אל התיבה"

הפירוש ב'לבוא' אל תיבות התורה והתפילה הוא -
ידיעה ברורה ומוחלטת שהעיקר הוא תורה ותפילה,
ואילו כל שאר עניני האדם הגשמיים (כדוגמת פרנסה)
טפלים ומשניים.

בשעה שהכרה זו קבועה בנפש האדם - אזי גם
העיסוק הטפל והמשני עצמו נהפך להיות חלק מעבודת
הבורא (או על כל פנים אמצעי לה), ואין חשש שה'מים

The screenshot shows the Tanya website interface. At the top, there's a navigation bar with links like 'ראשי', 'אודות', 'תעודות', 'תורה', 'חסידים', 'אמרי אמת', 'אמרי אמת', 'אמרי אמת'. Below that is a video player with a play button and a title 'הרב יציר ללב - ספר התניא בוו...'. To the right of the video player is a calendar for the month of Tammuz 2018. Below the video player is a grid of video thumbnails with titles like 'אבות וספרים - חלק 3', 'אבות וספרים - חלק 4', 'אבות וספרים - חלק 5', 'אבות וספרים - חלק 1', 'אבות וספרים - חלק 2', 'אבות וספרים - חלק 3'. There is also a QR code and a search bar.

התחדשנו!

בוטאו לבקר

באתר המשודרג

Www.tanyaor.com

גם ביו-טיוב ובפייסבוק:
בלוגים מצולמים וניגונים

סדר התנ"ך

עזרה ראשונה לנפוש

YouTube f

תניא
מודעות
עצמית
ביהדות

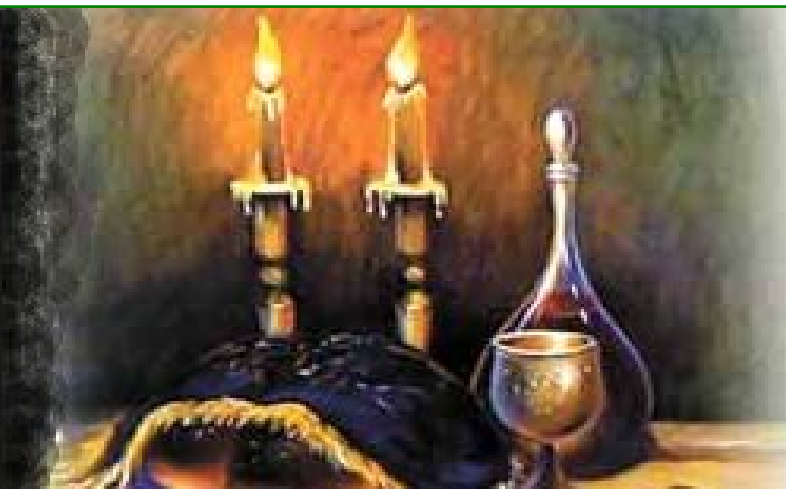
שבת שלום וחורף בריא!!!

כתיבה, עריכה, והגהה: הרב יאיר כלב
ליקוט רעיונות, עיצוב ועימוד: חי דמארי
להערות, הארות, הצעות או תיקונים, אנא כתבו לנו
tanyaor4u@gmail.com

הרבי מליובאוויטש הנהיג ועודד שכל אשה ובת (מגיל רך ביותר ולפחות מגיל 3) תדלקנה נרות שבת וחג.

צאת השבת	הדלקת נרות	עיר (שעון קיץ)
18:46	17:35	י-ם
18:48	17:50	ת"א
18:47	17:41	חיפה
18:49	17:53	ב"ש

נהנתם? העבירו הלאה, לזכות עוד ועוד יהודים בהרחבת המודעות למקורותינו.

נא לשמור על קדושת הגיליון